

تبیین اصول معماری پایدار موثر در طراحی ساختمان های انرژی صفر (ZEB)

شهین مشهدی^{۱*}، مریم رفیع زاده خجسته^۲، محمد صادق ارشادخواه^۳

۱- کارشناس ارشد مهندسی معماری - استان آذربایجان شرقی، shahinmashhady۱۳۶۶@yahoo.com

۲- کارشناس ارشد مهندسی معماری - استان آذربایجان شرقی، Rafizadeh.maryam@yahoo.com

۳- کارشناس معماری - استان آذربایجان شرقی، Msershadxah@gmail.com

چکیده

موضوع توسعه پایدار شهری چند دهه ای است که در علوم مختلف از جمله معماری و شهرسازی در ابعاد اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی مطرح شده است و ریشه آن در بحران های زیست محیطی و نیز مصرف بی رویه انرژی های فسیلی و تجدید ناپذیر می باشد. از طرفی امروزه، بحران های زیست محیطی نظیر تغییر اقلیم، آلودگی های مختلف محیطی و پدیده هایی چون جنگل زدایی و گرم شدن زمین در نتیجه مصرف سوخت های فسیلی، از یک سو و نیز به پایان رسیدن این منابع در آینده ای نه چندان دور از سوی دیگر، در کنار مسائل مختلف اقتصادی و سیاسی دیگر، جامعه جهانی را به توجّه مسئولانه تر به امر محیط و منابع زمین برای حفظ آن ها برای نسل های آینده فرا می خواند که یکی از منابع آلوده کننده مهم طبیعت، گازهای ناشی از سوختن منابع فسیلی است که هم تولید و هم مصرف آن همواره با آلودگی زیست محیطی همراه است. به همین علت امروزه ساختمانهای انرژی صفر و انرژی پلاس مطرح می شوند از جمله ویژگی های این ساختمانها آن است که از حداقل اتلاف انرژی برخوردارند، از نور روز در ساختمان استفاده نموده و تمامی انرژی مورد نیاز ساختمان را از منابع انرژی های تجدیدپذیر تامین مینمایند. در همین راستا پژوهش حاضر تلاشی است در جهت ارائه مفاهیمی از بومی سازی و سازگار سازی سامانه (انرژی صفر - زد) به همراه ملاحظات اجتماعی و فرهنگی پایداری در محیط مصنوع. که ابتدا بحث های نظری با تکیه بر روش کیفی و گردآوری اطلاعات به روش اسنادی و کتابخانه ای مرتبط با بررسی و ارزیابی طراحی پایدار در سامانه های (انرژی صفر - زد) مطرح گردیده است و با بررسی چندین نمونه از ساختمان های انرژی صفر و تحلیل عملکرد این ساختمان ها ارائه و تکمیل شده است.

واژه های کلیدی: توسعه پایدار، بحران های زیست محیطی، منابع تجدیدپذیر، سامانه انرژی صفر.